

धियसान त्रि० धि-धारणे वेदे वा० असानच् क्तिञ् ।
भारके “स त्वं न इन्द्र धियसानः” ऋ० ५।१३।२ “धिय-
सानः धारयन्” भा० ।

धियाम्यति पु० इत० अलुक्समा० । दृहस्यतो त्रिका० ।

धियायत् त्रि० ई-कान्तो (इच्छायाम्) गतृ यन् इत० कान्दसः
अलुक्समा० । कर्मण इच्छति “एष पुरु धियायते दृहते
देवतातये” ऋ० ६।१५।२ “धियायते कर्मण इच्छते
द्वितीयाथे तृतीयायाः कान्दसोऽलुक्” भा० ।

धियायु त्रि० धि-धारणे धीयते ज्ञायते अनया धि-वा० करणे
य धिया तां प्रज्ञासात्मनः इच्छति क्यच् “क्यच्-इन्द्रसि”
पा० ७ । आत्मनः प्रज्ञाकामशीले । “विप्रासो वा धिया-
यवः” ऋ० १।८।६ ।

धियावसु त्रि० धिया कर्मणा वसु यच्चात् वेदे अलुक्स० । कर्मणा
वसुनिमित्ते देवभेदे सरस्वतीरूपा देवतेव धियावसुः ।
“यज्ञं वसु धियावसुः” ऋ० १।१।१० “कर्महेतुधननिमित्तम
ताया वाग्देवतायास्तथाविधं धननिमित्तत्वमारण्यकाण्डे-
“वाग्देव धियावसुः” श्रुत्या व्याख्यातम्” भा० ।

धिव प्रीयते गतो च सक० स्त्रा० पर० सेट् इदित्
सार्वधातुके धिः आदेशः । धिनोति अधिगन्तीत् दिधिन्व ।
इदित् धिन्वृत्ते । “धान्यमसि चितुहि देवान्” यजु० १।२०
“मर्गद्विर्धौ रुधिरैर्धिनोमि” प्रबोधच० । “धिनोति
नामान् जलजेन पूजा” मेघ० ।

धिप्र रवे लु० पर० अक० सेट् । दिधेष्टि अधिधीत् दिधेष् ।
वेदिकोऽयम् । “सूर्योऽसिद्धिर्धिया वेपि जनान्” ऋ०
१।१७।८ “धिषा यदि धिषण्यन्तः सरण्यान्तुदन्तो
अद्रिनो गिज्ज गोहे” ऋ० ४।२।१।६ ।

धिषण पु० धृष्योति धृष-“धृषोधिष च संज्ञायाम्” उणा० ५।
१८ दृहस्यतो । धृष्योत्यनया करणे ल्यु । बहुव्रीही अमरः
“पराय धिषणाथः” ऋ० ६।५।६।२ । “आर्यपुत्रार्य-
धिषण ! प्राणनाथ ! शुभव्रत” काशीख० १० क० ।
इत्युक्तौ ४वाचि ५ प्रथिव्याच्च निघ० इस्थाने च “तदा
विजुगहधिषणात्तयोर्निपतमानयोः” भाग० ३।१६।२१ ।
“ये परा क्यं धिषण्यधितिष्ठन् कञ्चन प्रत्युत्तिष्ठेदिति
ब्रूयुर्धर्मं ते न परं विदुः” भाग० ६।७।१२ ।

धिषणाधिप पु० इत० । १वाक्पनो सुराचार्ये मत्वस्यपु०

धिषण्य धिषणामिच्छति क्यच् कान्दसर्दीर्घाभावेऽज्ञोपः
आत्मनःस्तुतीक्यो अक० प० सेट् । धिषण्यति अधिषण्यीत्
“धिषा यदि धिषण्यन्तः” ऋ० ४।२।१।६

धिष्य न० धिष-अधृगा० नि० । धिष्यगगन्त्वाथे सकृट् :

धिष्यात् न० धिष-“सानसिधर्षसीत्यादि” उणा० नि० ।

इस्थाने २४हे इन्द्रात्वे च अमरः ४ अमनो ५ यज्ञो च
पु० मेदि० इयुक्ताचार्ये । तत्र स्थाने “न भौमाथ्येव
धिष्यानि हित्वा ज्योतिर्मयाण्यपि” रघुः । “स्वर्गे
लोके श्रवतां नास्ति धिष्याम्” भा० महा० १ अ० ।
नक्षत्रे “भवन्त्यतीतधिष्यानां भोगलिप्तायुता ध्रुवाः”
छ० सि० । प्राणाभिमानिदेवे च “देवा ज्योतिषे धिष्या
ये” ऋ० १।२।२।१ “धियं बुद्धिं पठितं देहस्यण्ति उष्णी-
कुर्वन्ति धिषण्याः प्राणाभिमानिनो देवाः उष-टाहे
“सानसिधर्षसीत्यादि” उणा० नि० यत् ऋडामसः
धात्वादिहोपोपपदह्रस्वाः” भा० धिष्यात् स्थानमर्हति यत्
यद्योपाङ्गोपो । दस्यानर्हे स्तुत्ये त्रि० । “को धिष्यात् प्रति
वाक् पपाद” ऋ० १०।१।१।८ “धिष्यार्हे स्तुत्यर्हे” भा० स्तुत्यस्य
स्थानार्हत्वात् तथात्वम् । “आविवासान् रोदसी
धि मे” ऋ० ७।७।२।१ । “रोदसी धिष्या
धिष्यार्हे स्तुत्ये” भा० । उष-टाहे इति धात्वर्था-
ह्वगमात् । १० उल्काभेदे स्त्री ण० स० १२ अ० “दिवि
भुक्तशुभफलानां पततां रूपानि यानि तान्युल्काः ।
धिष्यात्तुल्कायनिविद्युत्तारा इति पञ्चधा भिन्नाः” ।
“उल्का पक्षेण फलं तद्विष्यात्तारायनिस्त्रिभिः पक्षैः” ।
“तारा फलपादकरी फलार्धदात्री प्रकीर्तिना धिष्यात्ता”
सा च “धिष्यात्ता ज्ञात्यपुष्का धनून् वि दद्य दृश्यतेऽ-
नराभ्यधिकम् । ज्वलिताङ्गारनिकाशा द्वौ हस्तौ सा
प्रमाणेन” लज्जिता ।

धी अनादरे साराधने च दिवा० आत्म० सक० अन्ति ।
धीयते अधेष्ट । दिध्ये कोदित् धीनः । “सत्वं परं
धीमहि” भाग० १।१।१ कातन्मतेऽस्य कोदिष्वं नास्ति
धीत इति । वेदे तु न कोदित् “धीतः विश्वान्यश्विना-
युधं प्रधीतान्यमच्छम्” ऋ० ८।८।१० “सखीयते संधीत-
मन्नुतम्” ऋ० ४।१।१ आधारे अक० इत्यन्ये ।

धी स्त्री ध्यै सम० भावे-क्रिप् संप्रसारणञ्च । बहुव्रीहौ ज्ञाने
अमरः । “प्रसीद कथयात्मानं न धियां पथि । वत्तं मे”
तुमा० । २मानसवृत्तिभेदे “तत्ताज्ञानं धिया नश्ये-
दाभासान्तु घटः स्फुरेत्” वेदान्त० “धियो योनः
प्रचोदयात्” गायत्री सा च न्यायनये आत्मवृत्तिः ।
“बुद्ध्यादि षट्कं संख्यादिपञ्चकं भावना तथा । धर्मा-
धर्मौ गुणा एते आत्मनः स्युस्तदर्थं” भाषा० वेदान्तमते